

selv, pårørende eller andre, som der er indgået aftale med, kommunen som led i en ordning efter § 36, eller det kan foregå efter reglerne om umyndiggørelse.

Spm. nr. S 1947

Til justitsministeren (12/4 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for Sveriges forvaltningsdomstole, herunder hvordan de svenske forvaltningsdomstole er opbygget, hvilke områder de enkelte forvaltningsdomstole tager sig af, hvordan ankesystemet er opbygget, og om Sverige har haft positive erfaringer med forvaltningsdomstolene?«

Svar (24/4 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

På baggrund af det materiale, Justitsministeriet er i besiddelse af, kan følgende oplyses:

I Sverige er domstolssystemet tostrengt. Der er dels de almindelige domstole, som behandler straffesager og civile søgsmål, dels de almindelige forvaltningsdomstole, som behandler sager mellem det offentlige og en borger, herunder f.eks. skattesager, socialbistandsager, psykiatrisager og sager om anbringelse af unge. Herudover findes der en række specialdomstole, som behandler sager inden for et bestemt område.

De almindelige forvaltningsdomstole har i første instans betegnelsen lensretter, og af disse findes der 24. Anden instans kaldes kammerretten og består af 4 embeder. Højesteret betegnes i dette system som Regeringsretten.

I 1994-95 indførtes væsentlige ændringer af reglerne for instansrækkefølgen ved forvaltningsdomstolene. Tidligere blev en række afgørelser truffet af en forvaltningsmyndighed indbragt direkte for kammerretten. Disse sager skal nu indbringes for lensretterne som første instans. Endvidere er mange af de sager om inddragelse af kørekort, der tidligere blev behandlet ved lensretterne, blevet henlagt til amterne. I en del af de sager, der prøves ved lensretterne og kammerretterne, kræves efter de nye regler tilladelse for at få sagen prøvet i næste instans.

En opgørelse fra det svenske Domstolsverks årsredegørelse for 1994-95 over sagsantal og sagstyper ved forvaltningsdomstolenes tre instanser vedlægges som bilag. (Ikke optrykt her).

I 1995 har den svenske regering nedsat en komité, der skal overveje ændringer i domstolens organisation. Kommissoriet pålægger bl.a. komiteen at undersøge, hvorledes samarbejdet mellem de forskellige typer af domstole på samme niveau kan udvikles. Komiteen skal endvidere overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at sammenlægge kammerretterne og hovretterne (anden instans i det almindelige domstolssystem), ligesom det bør overvejes, om Højesteret for de almindelige domstole kan sammenlægges med Regeringsretten.

Spm. nr. S 1945

Til miljø- og energiministeren (11/4 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvilke minimumskrav skal være til stede, for at en kommune kan sikre sig, at den kan udøve sit ansvar med hensyn til affaldsindsamling i henhold til miljøbekendtgørelsens § 45, stk. 1, når ansvaret er delegeret til et privat renholdningsselskab, og hvornår og under hvilke betingelser skal kommunen som ansvarsmyndighed gribe ind og tilbagekalde delegeringen med henvisning til, at det private renholdningsselskab ikke udfører sit arbejde med skraldeindsamlingen på forsvarlig vis?«

Begrundelse

Ifølge voldgiftskendelsen den 9. april 1996 kan Århus Kommune ikke ophæve kontrakten med Århus Renholdningsselskab, selv om Århus Kommune mener, at renholdningsselskabet har misligholdt aftalen. Men en kommune har også ansvar for, at de sundhedsmæssige og miljømæssige regler overholdes, og at skraldeaffaldet derfor bliver indsamlet, uanset at denne opgave er delegeret videre til renholdningsselskabet. Som ansvarsmyndighed med hensyn til skraldeaffaldet må kommunen derfor også kunne stille nogle minimumskrav til sikring af, at kommunen kan udøve dette ansvar. Disse krav må vel under alle omstændigheder gælde uanset,